

MYYTINMURTAJA:

TARKOITTAAKO RIKOSTEN EHKÄISEMINEN RIKOSTEN TORJUNTAA?

Miksi toteuttaa murtojen torjuntatoimia, jos murtovarkaat vain siirtävät toimintansa toiselle lähialueelle? Joskus uskotaan, että valvontakameroiden kaltaisten ennaltaehkäisevien toimien toteuttaminen saa rikoksentehtäjät vain siirtämään toimintansa eri paikkoihin, muuttamaan menetelmiään tai etsimään uusia kohteita. Tämä on kuitenkin vain yksi niistä mahdollisista tuloksista, joita interventio voi saada aikaan. Käytännössä rikollisuuden siirtyminen on usein tärkeämpää kuin kaksi muuta tulosta: rikollisuuden loppuminen ja rikosten ehkäisystä saatavien hyötyjen leviäminen.¹

RIKOSTEN SIIRTÄMINEN - PIKEMMINKIN POIKKEUS KUIN SÄÄNTÖ

Rikollisuuden siirtymisellä (joka tunnetaan myös nimellä waterbed tai crime spill-over effect) tarkoitetaan rikollisuuden siirtymistä tietyistä paikasta, ajasta, kohteesta, menetelmästä tai rikoksentehtävistä toiseen rikoksantorjunta-aloitteen seurauksena. Näin tapahtuu, kun murtovarkauksien vastainen toimenpide pakottaa rikoksentehtäjät vaihtamaan metodinsa murtovarkauksista aseellisiin ryöstöihin tai vaihtamaan kohdettaan siirtymällä läheiseen lähiöön, jossa toimenpidettä ei ole toteutettu. Siirtyminen perustuu ajatukseen, että vaikka tilannekohtainen rikoksantorjunta vähentää rikosmahdollisuuksia, se ei puutu rikoksentehtäjien motiiveihin (esimerkiksi siihen, että murtovaras saattaa tehdä murtoja rahoittaakseen taustalla olevan päihderiippuvuutensa). Tämän vuoksi oletettiin pitkään, että tilannekohtainen rikostorjunta vain saa rikoksentehtäjät siirtämään toimintansa läheisiin paikkoihin jatkaakseen rikosten tekemistä.²

Tätä olettamusta vahvistavat erilaiset siirtymätyypit, jotka voidaan erottaa toisistaan. Ensinnäkin *ajallinen siirtymä* tarkoittaa, että rikoksen ajankohta muuttuu. Esimerkiksi taskuvaras odottaa todennäköisesti poliisipartion päättymistä ennen kuin hän ryhtyy toimiin. Toiseksi *kohteen siirtyminen* tarkoittaa, että rikoksentehtäjät valitsevat toisen kohteen. Yliopistojen käynnistämä taskuvarauksien vastainen kampanja saattaa saada taskuvarkaat siirtämään huomionsa opiskelijoiden sijasta vanhuksiin. Kolmanneksi *alueellinen siirtyminen* tarkoittaa, että rikoksentehtäjät siirtyvät toiseen paikkaan. Rautatieasemalla toteutettava taskuvarauksien vastainen toiminta saattaa pakottaa taskuvarkaat siirtämään rikoksensa toiseen sopivaan paikkaan, kuten vilkkaalle linja-autoasemalle tai läheiselle ostoskadulle. Neljänneksi *taktinen siirtyminen* tarkoittaa tilannetta, jossa rikoksentehtäjät muuttavat tavanomaisia menetelmiään. Taskuvarauksien vastaisen intervention ansiosta rikoksentehtäjät voivat muuttaa tekniikoita ja käyttää harhautustekniikoita sen sijaan, että he ryöstävät huomaamattomia uhreja huomaamattomasti. *Rikosten siirtäminen* merkitsee myös rikostyyppien muuttumista. Poliisipartiointi vilkkaasti liikennöidyillä paikoilla saattaa pakottaa taskuvarkaat muuttamaan toimintatapaansa ja siirtymään myymälävarkauksiin.³

Nämä erityyppiset siirtymät vaikeuttavat mahdollisten rikollisuuden siirtymien tarkkaa havaitsemista. Siirtyminen on monipuolista, hienovaraista ja epäjohdonmukaista, koska rikoksentehtäjillä on monia vaihtoehtoja, joista valita. Lisäksi jotkin taktiset muutokset voivat olla vähäisiä, eivätkä kaikki rikoksentehtäjät ajattele ja toimi samalla tavalla. Kun taskuvarkaat siirtävät toimintansa muualle, tämä uusi rikostapa, kohde tai alue saattaa olla muualla kuin vastuussa olevan poliisilaitoksen piirissä tai painopistealueella.⁴

On kuitenkin yhä enemmän näyttöä siitä, että rikollisuuden siirtyminen muualle ei ole yleinen ilmiö. Kun sitä esiintyy, kyse on usein "harmittomasta" rikollisuuden siirtymisestä. Esimerkiksi poliisipartio, jonka tarkoituksena on estää taskuvarkaudet vilkkaalla juna-asemalla, saattaa saada pienen määrän taskuvarkaita siirtämään toimintansa muualle. Sama partio saattaa kuitenkin johtaa myös muiden ilmiöiden, kuten väkivallan, ilkivallan tai katukiusaamisen vähenemiseen. Tämä tarkoittaa, että sen syrjäyttämisaikutus on vähäinen verrattuna kyseisen partion aikaansaamiin lisäparannuksiin.⁵

Haitallisen rikollisuuden siirtyminen

Sen sijaan, että interventio aiheuttaisi (odottamattomia) parannuksia, on myös mahdollista, että intervention myönteiset tulokset jäävät sen kielteisten vaikutusten varjoon. Näin on esimerkiksi silloin, kun vähittäiskaupoissa toteutettavat ennaltaehkäisevät aloitteet vähentävät myymälävarkauksia, mutta samalla lisäävät myymälöihin tehtäviä murtoja tai lisäävät jakelukuljetuksissa tapahtuvia ryöstöjä. Mahdollisia haitallisia siirtymävaikutuksia on kuitenkin edelleen vaikea mitata, ja kun niitä havaitaan, tulokset ovat usein epäselviä.⁶ Tästä syystä on tärkeää arvioida ennaltaehkäisyhankkeita tehokkaasti ja johdonmukaisesti. Tämä helpottaa varhaista havaitsemista ja tarjoaa mahdollisuuden aloitteiden mukauttamiseen ja parantamiseen.⁷

Siirtäminen ei ole niin yleistä kuin yleensä luullaan, osittain siksi, että tietyn tyyppiset rikokset ovat sidoksissa tiettyihin tiloihin, joita kutsutaan myös kriisipesäkkeiksi.⁸ Hotspotit ovat paikkoja (esim. katurykelmä tai vilkas aukio), joihin rikollisuus keskittyy pidemmäksi aikaa. Rikollisuuden esiintyminen näissä paikoissa johtuu siitä, että siellä on monia tilaisuuksia rikosten tekemiseen sekä ajallisesti että paikallisesti. Toisin kuin syrjäytyminen antaa ymmärtää, näiden mahdollisuuksien poistaminen ei automaattisesti merkitse sitä, että rikoksentekijät siirtävät toimintansa muualle.⁹

Ensinnäkin, jotta siirtyminen tapahtuisi, rikollisuuden olisi oltava joustamatonta. Tämä tarkoittaa sitä, että riippumatta torjuntatoimista myymälävaras varastaa rutiininomaisesti tietyn määrän tavaroita tietystä määrästä myymälöitä. Tämä tarkoittaa sitä, että myymälän sisäinen vartiointi tai elektronisten tunnistaiden kiinnittäminen tavariin pakottaisi myymälävarkaan siirtymään myymälään, jossa näitä toimenpiteitä ei toteuteta. Monet rikolliset käyttäytymistavat ovat kuitenkin joustavia ja muuttuvia. Siihen vaikuttaa tilaisuus (esim. arvokas mutta helposti varastettava tavara, jossa ei ole elektronista tunnistetta), joka tarjoutuu oikealla hetkellä (esim. kiireisessä myymälässä, jossa työntekijät ovat tarkkaamattomia). Jos näitä ruutuja ei ole ruksattu, satunnainen myymälävaras ei ehkä edes harkitse varastamista.¹⁰

Toiseksi siirtäminen edellyttää rikoksentekijöiltä tiettyä liikkuvuutta paikan, ajan ja menetelmän suhteen. Kaikkien rikoksentekijöiden liikkuvuus ei kuitenkaan ole suurta. Murtovarkaan ei ole helppo siirtyä muualle, kun hänen tavallisella asuinalueellaan toteutetaan kohteiden koventamisstrategioita, kuten ovi- ja ikkunaluukkoja tai kujien portteja.¹¹ Paikan vaihtaminen tuo uusia haasteita ja vaatii enemmän valmistautumista, kun on löydettävä uusi kulkuneuvo tai käytettävä ylimääräistä aikaa uuden alueen tutkimiseen. Kaikki tämä edellyttää rikoksentekijöiltä määrätietoisuutta, jota heillä ei ole automaattisesti.¹²

Olisi liian yksinkertaista väittää, että siirtymistä ei voi tapahtua. On kuitenkin olemassa kaksi muuta tulosta, jotka usein ylittävät syrjäytymisen vaikutuksen, eli rikollisuuden loppuminen ja rikosten ehkäisystä saatavien hyötyjen leviäminen.

RIKOLLISUUDEN LOPPUMINEN

Ensimmäinen mahdollinen tulos rikollisuuden syrjäytymisen torjumiseksi on rikollisuuden loppuminen. Kun rikoksentehtäjäiltä evätään helppo kohde, monien rikoksentehtäjäiden odotetaan luovuttavan sen sijaan, että he etsisivät korvaavan uhrin, kohteen tai menetelmän. Tätä ajatusta voidaan tukea useilla selityksillä.

Ensinnäkin suuri osa rikollisuudesta liittyy kaupungin sisäisiin kriisipesäkkeisiin, kuten teollisuusalueisiin, jotka autioituvat sulkemisaikojen jälkeen. Tilannekohtaisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen, kuten alueen aitaaminen tai laadukkaiden lukkojen ja automaattisen valaistuksen asentaminen, vähentää rikosmahdollisuuksia tekemällä varkaiden hyökkäysmahdollisuuksista haastavampia ja siten vähemmän houkuttelevia.¹³

Onnistuneen tilaisuuden löytämisen lisäksi rikoksentehtäjillä on oltava myös yksityiskohtaista tietoa tiloista, joihin he törmäävät säännöllisesti toimintansa aikana. Varkaiden on tiedettävä, mihin rakennuksiin he voivat kohdistaa hyökkäyksensä, mitä turvatoimia he voivat välttää ja miten he pääsevät nopeasti sisään ja ulos alueelta. Kun sopivia kohteita heidän suosimassaan paikassa vähennetään, on todennäköisempää, että rikollisuus loppuu kuin että se siirtyy vähemmän tutulle alueelle.¹⁴

Lopuksi tietyt rikoksentehtäjät ottavat huomioon riskit ja ponnistelut, joita palkkion saaminen vaatii. Kun riskien ja ponnistelujen maksimoimiseksi ryhdytään ennaltaehkäiseviin toimiin, esimerkiksi turvaamalla alue, kiinnijäämisen riskit alkavat olla suuremmat kuin rikoksesta saatavat mahdolliset palkkiot. Näin ollen se voi johtaa siihen, että rikoksentehtäjä luopuu suunnitelmistaan sen sijaan, että siirtäisi toimintaansa.¹⁵

RIKOKSENTORJUNNAN HYÖTYJEN LEVIÄMINEN

Toinen merkittävä tulos on rikosentorjunnan hyötyjen leviäminen lähialueille, joita ei ole tarkoituksellisesti kohdennettu.¹⁶ Tämä hyötyjen leviäminen (jotakutsutaan myös bonusvaikutukseksi, vapaamatkustajavaikutukseksi tai kerrannaisvaikutukseksi) tapahtuu silloin, kun toimenpiteen hyödyllinen vaikutus leviää niiden paikkojen, yksilöiden tai rikostyyppien ulkopuolelle, joihin se on suoraan kohdistettu. Yksinkertaisesti sanottuna toimenpiteen myönteiset vaikutukset ulottuvat toimenpiteen alkuperäistä tavoitetta laajemmalle. Lisäksi tämä myönteinen leviäminen tapahtuu ilman lisäresursseja. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tehokas kotitalousmurtoja koskeva aloite yhdessä kaupunginosassa johtaa myös siihen, että murtoja tehdään vähemmän ympäröivillä alueilla.¹⁷

Samoin kuin siirtyminen, myös hyötyjen leviäminen tapahtuu eri tavoin. Esimerkiksi kohteiden koventamisstrategiat (esim. turvatunnisteet tai kalliiden esineiden säilytyslaatikot) tietyissä myymälöissä voivat vähentää myymälävarkauksia myös muissa myymälöissä, joissa tällaisia strategioita ei ole. Lisäksi nämä strategiat voivat saada myymälävarkaat välttämään muita kauppiaita (esim. käytettyjen tavaroiden kauppiaita tai huoltoasemia) kokonaan. Toinen vaihtoehto on, että tällaiset toimet vähentäisivät myös muunlaista rikollisuutta, kuten tavaravarkauksia. Lisäksi voi käydä niin, että vaikka turvatunnisteet eivät toimitukseen, myymälävarkaat ovat varovaisempia ennen varkauksia.¹⁸

Mikro- vs. makrotilat

Diffuusiovaikutuksia on yhtä vaikea mitata kuin siirtymävaikutuksia. Näitä vaikutuksia tutkittaessa keskitytään kuitenkin pääasiassa mikroalueiden (naapurikatujen tai lähiöiden) lähivaikutuksiin eikä niinkään kaukovaikutuksiin (naapurialueille tai -maihin).¹⁹ Tämä johtuu siitä, että tilannekohtainen rikosentorjunta keskittyy pääasiassa tiettytyyppisiin rikoksiin tietyillä mikrotiloilla. Sillä pyritään ehkäisemään murtoja lähiöissä tunnistamalla ja vähentämällä varkausmahdollisuuksia esimerkiksi sulkemalla pienet kujat.²⁰ Rikollisuuden syrjäyttäminen ja hyötyjen leviäminen voi kuitenkin tapahtua myös meso- ja makrotasolla, kuten järjestäytyneen rikollisuuden tapauksessa.

Järjestäytyneillä rikollisryhmillä on paljon enemmän kokemusta, tietoa ja resursseja kuin satunnaisilla rikosentekijöillä. Niillä on käytössään kehittynyt (kansainvälinen) verkosto, jonka avulla ne voivat ohittaa tilannekohtaiset rikosentorjuntatoimet. Esimerkiksi ihmiskauppiaat löytävät todennäköisemmin vaihtoehtoja ja siirtävät rikoksen toiselle alueelle tai jopa toiseen maahan, koska heidän tapauksessaan on vaarassa paljon suurempi määrä resursseja, ihmisiä ja rahaa.²¹

On tärkeää tunnustaa, että se, mikä toimii mikrotiloissa, ei välttämättä toimi makrotiloissa ja päinvastoin, erityisesti kun on kyse tilannekohtaisesta rikosentorjunnasta, jossa keskitytään tiettyjen alueiden luomien rikosmahdollisuuksien vähentämiseen. Meidän on siis tunnistettava, mikä toimii, minkä tyyppisessä rikollisuudessa ja minkä tyyppisessä tilassa, toteuttamalla näyttöön perustuvia käytäntöjä ja arvioimalla niiden tuloksia.²²

On selvää, että rikollisuuden väheneminen on todennäköisempi tulos kuin rikollisuuden siirtyminen muualle. Miten voimme kuitenkin tarkoituksellisesti lisätä diffuusiovaikutusta, jotta myönteiset vaikutukset leviävät muille alueille?

Ensinnäkin poliittiset päättäjät ja käytännön toimijat voivat itse tietoisesti lisätä diffuusiovaikutusta. Yksi keino tähän on paikallisten rikosentorjunta-aloitteiden laajamittainen julkisuus. Kun uusia valvontakameroita otetaan käyttöön tietyissä paikoissa, kuten pysäköintialueilla tai julkisilla toreilla, kunta voi mainostaa tätä toimintaa nimeämättä erikseen kaikkia kohteena olevia paikkoja. Näin rikosentekijät uskovat, että toimenpidettä toteutetaan laajemmin kuin he alun perin arvioivat. Vastaavasti, kun tällaisten aloitteiden ajoitusta ei määritellä erikseen, rikosentekijät uskovat, että valvonta alkaa aikaisemmin tai kestää pidempään kuin todellisuudessa. Kaikki tämä luo väärän, mutta suuremman kiinnijäämisen uhan.²³

Toinen tapa on lisätä joustavuutta ja vaihtelua rikosentorjuntatoimissa. Aloitteiden olisi oltava jatkuvia ja satunnaisia sen sijaan, että ne jakautuisivat tasaisesti samalle toistuvalla alueelle. Suurempi vaihtelu lisää epävarmuutta rikosentekijöiden todellisen kiinnijäämisriskin suhteen. Sen sijaan, että viikoittainen poliisipartio järjestettäisiin samalle kadulle samaan aikaan, partioita voitaisiin järjestää vaihtuviin paikkoihin satunnaisesti sovittuina päivinä. Tämä vaihtelevuus lisää kiinnijäämisen riskiä.²⁴

Monimutkaisempi asia ovat kiinteät rikosentorjuntatoimenpiteet, kuten turvakamerat tai erityiset ikkuna- ja ovilukot. Ne ovat staattisia, eikä niitä voi helposti muuttaa ajoittain tai paikasta toiseen. Epävarmuutta voidaan siis luoda käyttämällä yleisempää viestintää. Sen sijaan, että mainostettaisiin turvakameroita tai hälytysjärjestelmiä tietystä rakennuksessa, teollisuusalueen sisäänkäynnille voitaisiin kiinnittää ennaltaehkäisevä CCTV-kilpi, joka herättää hämmennystä ja luo numeroturvallisuutta.²⁵

PÄÄTELMÄ

Rikollisuuden siirtymisen mahdollisuuden hylkääminen kokonaan olisi kielteistä. Sen mahdolliset ilmenemismuodot ovat niin moninaisia, että ilmiötä on vaikea tarkastella kaikilta mahdollisilta osin. Voidaan kuitenkin todeta, että rikollisuuden loppuminen ja rikollisuuden ehkäisyn hyötyjen leviäminen ovat yleensä tärkeämpiä kuin rikollisuuden syrjäytymisen kielteinen vaikutus. Näin ollen tehokkaan tilannekohtaisen rikoksantorjunnan lopputuloksena on rikollisuuden yleinen väheneminen. Ensinnäkin, kun rikollisuuden mahdollisuuksia vähennetään, riskit ja ponnistelut muuttuvat liian suhteettomiksi mahdollisiin palkintoihin nähden, jolloin rikoksenteekijöiden on helpompi lopettaa rikosten tekeminen sen sijaan, että he ponnistelevat enemmän niiden syrjäyttämiseksi. Toiseksi hyötyjen leviäminen luo tilanteen, jossa ennaltaehkäisyaloitteen myönteiset vaikutukset leviävät lähialueille. Lisäksi diffuusiovaikutusta voidaan tarkoituksellisesti lisätä edistämällä ennaltaehkäisyaloitteita. Tämä voi johtaa siihen, että rikoksenteekijät yliarvioivat toimenpiteiden ajankohdan, sijainnin ja intensiteetin, ja se voi lisätä kiinnijäämisen uhkaa.

Loppuviitteet

- 1 Steven Lab, *Rikosten ehkäisy: Approaches, Practices, and Evaluations*, 7. painos, Lontoo: Routledge, 2016, 106.
- 2 Rob T. Guerette ja Kate Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, *Criminology* 47 (2009), 1333. Lab, *Rikoksantorjunta: Approaches, Practices, and Evaluations*, 106. René B.P. Hesselning, Displacement: *Crime Prevention Studies* 3 (1994), 198. Rob T. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, United States: Center for Problem-Oriented Policing, 2009, 3.
- 3 Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1333. Lab, *Crime Prevention: Approaches, Practices, and Evaluations*, 106. Elizabeth Rowe et al., Organised Crime and Public Sector Corruption: A Crime Scripts Analysis of Tactical Displacement Risks, *Trends & Issues in Crime and Criminal Justice* 444 (2013), 1. David Weisburd et al., Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, *Campbell Systematic Reviews* 7:1 (2011), 3. Hesselning, Displacement: A Review of the Empirical Literature, 198. Matthijs F. J. Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in Netherlands, *Trends in Organized Crime* 15 (2012), 199. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 3.
- 4 Anthony A Braga, David Weisburd ja Brandon Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019), 15-7. Weisburd ym: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, 3. Hesselning, Displacement: A Review of the Empirical Literature, 199. Cody W. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, *Journal of Experimental Criminology* 10 (2014), 516-7. Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in Netherlands, 209-11.
- 5 Shane D. Johnson, Rob T. Guerette ja Kate Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, *Journal of Experimental Criminology* 10:4 (2014), 567. Hesselning, Displacement: A Review of the Empirical Literature, 219. Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in Netherlands, 201. Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1335. Weisburd ym: Rikollisuuden syrjäyttäminen ja rikollisuuden torjunnan hyötyjen leviäminen laajoilla maantieteellisillä alueilla, 3. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 3-4.
- 6 Kate Bowers et al., Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, *Campbell Systematic Reviews* 7:1 (2011), 4-5. Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1334-5. Robert Barr ja Ken Pease, Crime Placement, Displacement and Deflection, *Crime and Justice* 12 (1990), 289.
- 7 Euroopan rikoksantorjuntaverkosto, Evaluation of Crime Prevention Initiatives, Toolbox Series No. 3, Bryssel: EUCPN, 2013. Euroopan rikoksantorjuntaverkosto, Evaluation of Crime Prevention Initiatives: The Principles of Evaluation (Arviointin periaatteet), aihekohtainen asiakirja nro 5, Bryssel: EUCPN, 2013.
- 8 Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1332-8. Johnson, Guerette ja Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 567. National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communities*, Washington, DC: The National Academy Press, 2018, 330.
- 9 Anthony A. Braga, Martin A. Andresen ja Brian A. Lawton, The Law of Crime Concentration at Places, *Journal of Quantitative Criminology* 33 (2017). Anthony A. Braga et al., Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019), 3. Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1332-8. Johnson, Guerette ja Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 567. National Academies of Sciences, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communities*, 330.
- 10 Laboratorio, *rikosten ehkäisy: Approaches, Practices, and Evaluations*, 108-9.
- 11 Euroopan rikoksantorjuntaverkosto, What Works to Prevent Domestic Burglary?, Bryssel: EUCPN, 2021, 4.
- 12 Laboratorio, *rikosten ehkäisy: Approaches, Practices, and Evaluations*, 108-9. Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1335-6. Anthony Braga, Andrew Papachristos ja David Hureau, Hot Spots Policing Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 8:1 (2012), 30.
- 13 Johnson, Guerette ja Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 552-4. Anthony A. Braga, pöytäkirja: Systematic Review of the Effects of Hot Spots Policing on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 1:1 (2005), 2-3. Braga et al., Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, 2. European Crime Prevention Network, What Works to Prevent Domestic Burglary?
- 14 Johnson, Guerette ja Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction (Mitä tiedämme, mitä emme tiedä ja mitä se merkitsee rikollisuuden vähentämiselle), 552-3. Guerette ja Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1336. Braga, pöytäkirja: Systematic Review of the Effects of Hot Spots Policing on Crime, 2-3.
- 15 Karen Clarke Bullock, Ronald V. ja Nick Tilley, *Situational Prevention of Organised Crimes*, Portland: Willan Publishing, 2010, 1-2.
- 16 Ronald Clarke ja David Weisburd, Rikollisuuden torjunnan hyötyjen leviäminen: Observations on the Reverse of Displacement, *Crime Prevention Studies* 2 (1994), 168-9. Kate Bowers, Shane Johnson ja Rob T. Guerette, Protocol: Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, *Campbell Systematic Reviews* 5:1 (2009), 1334. Braga, Weisburd ja Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, 2. Johnson, Guerette ja Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 550. National Academies of Sciences, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communities*, 330. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 516. Lab, *Crime Prevention: Approaches, Practices, and Evaluations*, 112. Braga, Papachristos ja Hureau, Hot Spots Policing Effects on Crime, 31.
- 17 Clarke ja Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, 168-9. Bowers, Johnson ja Guerette, pöytäkirja: Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, 1334. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 4.
- 18 Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 4.
- 19 Johnson, Guerette ja Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 550. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 517.
- 20 Auzeen Shariati ja Rob Guerette, Situational Crime Prevention, *Preventing Crime and Violence* 2017, 2. Euroopan rikoksantorjuntaverkosto, What Works to Prevent Domestic Burglary?
- 21 Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Tutkimus ekstaasin

- ja amfetamiinin tapauksesta Alankomaissa, 209-11. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 541. *ibid.*, 544.
- 22 Patricia Brantingham, Paul J. Brantingham ja Wendy Taylor, Situational Crime Prevention as a Key Component in Embedded Crime Prevention, *Canadian Journal of Criminology & Criminal Justice* 47 (2005), 287.
- 23 Nick Tilley, Seven Misconceptions of Situational Crime Prevention, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Rikoksentorjunnan ja yhteisön turvallisuuden käsikirja)*, *outledge*, 2005, 53. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 542. Clarke ja Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, 174-7. Ronald V. Clarke, *Situational Crime Prevention: Criminal Justice Press* Monsey, New York, 1997, 33.
- 24 Clarke ja Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, 174.
- 25 *Ibid.*

Viittaus

EUCPN (2022). Tarkoittaako rikosten ehkäiseminen rikosten torjuntaa?. Bryssel: EUCPN.

Oikeudellinen huomautus

Tämän julkaisun sisältö ei välttämättä vastaa minkään EU:n jäsenvaltion tai Euroopan unionin tai Euroopan yhteisöjen viraston tai toimielimen virallista kantaa.

Kirjoittajat/toimittajat

Sarah Bosman, tutkimuspäällikkö, EUCPN:n sihteeristö.

Osa EUCPN:n sihteeristö-hanketta, kesäkuu 2022, Bryssel.

Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden rahaston - Poliisi - taloudellisella tuella.

Yhteystiedot: www.eucpn.org